

“ಅಲ್ಲಿಟ್‌?” ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ಮೇಬ್ಲ್ ಉದ್ದರಿಸಿದಳು.

“ಪನು ದಿಯರ್?” ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುದೆಯೇ ಕೇಳಿದ ಅಲ್ಲಿಟ್.

“ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನಿನು ವಿನಮ್ಯಾ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದೇ. ಈಗ ನೆನಷಿಗೆ ಬತಾರ್ ಇದೆ ನೋಡು...”

ನಿಯತಕಾಲಿಕವನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು, ಅದೇನಿರಬಹುದೆಂದು ಅಲ್ಲಿಟ್ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಯೋಚನಾತ್ಮಕಿಗಳಿಗೆ.

ಅವನ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಂದಹಾಸ ಮೂಡಕೊಡಗಿತ್ತು.

“ಮಗು ಈಗಲಾದರೂ ಹುಶಾರಾಯಿತು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಮೇಬ್ಲ್? ಅವಳನ್ನು ನಾನೇ ಗುಣಪಡಿಸಿದ್ದು... ಏನಂತಿರೂ?”

“ಅದು ನಿಜ, ದಿಯರ್. ಎಳ್ಳಿಮ್ಮು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ” ಎನ್ನತ್ತಾ ಅವಳು ಹೇಣಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಸಿದಳು.

“ಹೇಗಂತ ಕೇಳೋದಿಲ್ಲಿನೇನೀ?”

“ಹಾಲು ಒಂದು ಹಡಕ್ಕೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನು ನನಗಿತ ನಿವೃಣ ಬಿಡು” ಎಂದಳು ಮೇಬ್ಲ್. “ನಿನು ಥಿಡಿಗ್ ತಯಾರು ಮಾಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಪುಟ್ಟಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು.”

“ಹಾಲು ಬಿಸಿ ಮಾಡುವುದೇ ಒಂದು ಕಲೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಮೇಬ್ಲ್?!?” ಅಲ್ಲಿಟ್ ಕೇಳಿದ.

“ಇರಬಹುದೇನೋಽಿ?” ಹೇಣಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ ಮೇಬ್ಲ್ ಹೇಳಿದಳು. “ಈ ಗಂಡಸರು ನಿಜಕ್ಕೂ ವಿಕಿತವವ್ಯಾ!” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

“ನಿನು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ನಿಜ ಕೂಡ.” ಅವನು ಹೇಳಿದ. “ಬಿಸಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಾಲಿನೋಳಿಗೆ ಏನು ಬೇರೆಸಿ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಗುಟ್ಟು!”

ಮೇಬ್ಲ್ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೆ ಹೇಣಿಗೆ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನೇ ತೀಕ್ಕುವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಅಲ್ಲಿಟ್?!?” ಅವಳ ದಿನ ಏರಿತ್ತು. “ಪುಟ್ಟಿಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿನು ಬೇರೆ ಏನನ್ಮೋ ಬೇರೆಸುತ್ತಿದ್ದಿರುತ್ತಾ?”

ಅವನ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ನಿಗೂಢವಾಗಿ ನಕ್ಕ.

“ಹೌದು ತಾನೇ?” ಅವಳ ದಿನ ಮತ್ತೊಂದು ತೀಕ್ಕುವಾಗಿತ್ತು.

“ಇರಬಹುದೇನೋಽಿ?”

“ಅಲ್ಲಿಟ್...!” ನಿನಗೆ ಇದನ್ನು ನಂಬಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ!”

ಅವನು ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತು ಇದ್ದ.

“ಅಲ್ಲಿಟ್, ನಿನು ತಮಾವೆ ಮಾಡಬೇಡ. ನಿಜ ಹೇಳು. ಅದು ಪುಟ್ಟಿಯ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬಿರಬಹುದು!”

“ಹೌದು ಮೇಬ್ಲ್. ನಾನು ಬೇರೆಸ್ಥಿನೇನೆ. ಯೆಸ್!”

“ಅಲ್ಲಿಟ್...!... ಹೌ ದೇರ್ ಯೂ...” ಅವಳು ಬೇರಿದಳು.

“ಮೇಬ್ಲ್, ನಿನು ಸುಖಾ ಸುಮೃದ್ಧಿ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಳಿಬೇಡ. ನಾನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೇ. ಶಾಂತಿಭಾಗು.”

“ನಿನು ‘ಚಿಯರ್’ ಬೇರೆಸಿದೆ ಅಲ್ಲಾ?”